

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4
 Negyedévre 2
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Márczius 15.

Zug-bug a Rákóczy-harang,
 Hullámzik a nép ott alatt; —
 Dal, szavalat, zene járja:
 A nagy ünnep ilyen már ma.

Az egész csak látványosság,
 Olcsó érzést oda hozzák;
 „Talpra magyar“ kopott frázis,
 Tudja azt az iskolás is.

Óh, de van még más kivétel:
 Ünnepelni aki — szégyel.
 Mert fél, hogy állni nem szabad
 Nemzetiszin zászló alatt.

El veletek kalmár lelkek!
 A szabadság nem jó nektek, —
 S ha még egy negyvennyolcz volna:
 Elfutnátok — Világosra.

Nyugodjatok félistenek,
 Hisz' ti arról nem tehettek,
 Hogy a szabadsághoz szokni
 Nem tud minden magyar honfi.

Zug-bug a Rákóczy-harang,
 Hullámzik a nép ott alatt...
 ... A hogy tudunk, úgy ünneplünk,
 Úgy se végzi más helyettünk!...

Garantirozott hírek.

(-) **Márczius 15. Debreczenben.** A szabadság, egyenlőség, testvériség ünnepnapját dicsően ülték meg Debreczenben. Utódaink okulására és hazafiságuk erősítésére elmondjuk, hogy folyt le a dicső ünnepnap.

Reggel 7 órakor felébredt grófi ágyában *Dégenfeld* Jóska főispán. Egyet ásított, kettőt rugott, aztán felöltözködött. Nyolcz órakor elkezdte márczius idusát ünnepelni. A képviselő választók lajstromát hozatta első sorban maga elé. A derék lisztát most állítják össze, természetes tehát, hogy Jóska főispán érdeklődik iránta. Fél 9 órakor elővette veres czeruzáját s kihuzgált a névsorból 200 ellenzéki szavazót. Ezek mehetnek Betlehembe, vagy Makóra felszólalni, szavazni úgy sem fognak. Miután ezt a mulatságot megelégelte a főúr, kitekintett az utcára. Mély meglepéssel konstatalta, hogy nem lóg minden házon nemzeti zászló. Ez már beszéd — szolt magában s hozzá kezdett egy apr. 11-iki ünnepi program kidolgozásához. Miután ezt elvégezte, fogadta hü mamelukjainak udvarlását, végül pedig tekintettel a közelgő *József*-napra, előkészületeket tett a *feketetagi* birtokára való utazásra. Ott nem kell névnapot tartani s nem kell konyakot és szivart vásárolni.

Simonffy Imre kir. tan. polgármester előbb ébredt fel mint a gróf ur. Az öreg nagyságos ur ugyanis a márcziusi napokban nem tud aludni. Pár esztendő óta azok a fene diákok épen a városháza előtt szoktak dikeziózni. És még be sem lehet tiltani. Az öreg ur nem tehetvén egyebet — visszavonult saját külön szobájába, a hol, maga elé rakva érdemjeleit a Gott erhaltét dudolgatta — esendesen. Kisérettel a Miska hajdu szolgált.

Komlóssy Arthur a jövő királyi tanácsos jelöltje miután kétszer keresztet vetett magára, délelőtt 10 órától kezdve felcsapott hazafinak. Éjfélkor haza ballagott, s álmódzott egy szebb jövőről, a mikor nem kell kontra dalárdák bajaival bibelődni.

Lőkoviés Marczó Csarnok titkár már reggel 6 órakor talpon volt. Iroda személyzete a sok munkától egyszerűen megbetegedett. És mit esinált a titkár ur? A Csarnok jövő heti estélyére készült elő. Táviratokat adott fel. *Nicholson* Fjördson norvég, *Sleier* Mirabunda bajor, *Erik* Urmula granadai csillagoknak, kérve őket, hogy a „Kereskedelmi Csarnok“ estélyén fellépni kegyeskedjenek. Válasz fizetve volt. Este pedig diszkaláber volt *Uhuval* a nagyteremben.

Márk Endre nem ünnepelt. Ő már lemondott, végleg lemondott az ünneplésről. Majd egykor talán, de most még nem lehet.

(+) **Elkéstek.** A budapesti és kolozsvári egyetem ifjusága mozgalmat indított meg a magyar ruha viselése érdekében. Elkéstek a nemes ifjak! Nálunk Debreczenben már a mult év egész nyarán *térdig érő nadrágba*, *strimlibe* és *papucsba* járt a nemes város *főmérnöke*! Hjah! az *ösvér* vissza követeli az ő jogát!

(†) **Kiss Albert felhívása a közönséghez.** *Kiss* Albert országgyűlési képviselő, okleveles borkereskedő, üres óráiban debreczeni ev. ref. lelkész vasárnap dél-előtt templom után telefonon értesítette a kistemplombeli hallgatóságot a következőkről: „Azon örvendetes alkalmából, hogy szeretett hívem megkezdették a házi is-tentiszteletek tartását, magán urvacsorai használatra ajánlom finom boraimat. Valódi székelyhidi minőség ára 1 liter 80 krajczár. Igyatok ebből mindnyájan!“

(!) **Mentőegyesület Debreczenben.** A mérvadó körök lázas munkásságot fejtenek ki egy mentőegyesület létesítésén. A mentőegyesületre igazán nagy szükség van városunkban. Siettetni ezen egyesület létrehozását a napokban történt és városszerte óriási szenzátiót keltett azon hurokvetés, melyet a *szabadelvűpárt a függetlenségi választók* ellen működésbe hozott. Az új mentőegyesület főállomása erre való tekintettel a „Bika“ előtt fog felállítatni. Másik főfeladata lesz a mentőegyesületnek a *Márton* Imre szójátékaitól szerencsétlenül járt embereket az utca kövezetéről elszállítani.

Nem kevésbé ki fogja terjeszteni a mentőegyesület áldásos működését a főkapitányság folyton égó épületek oltásánál megsebesült tüzoltók megmentésére.

A mentőegyesületnek egyik külön osztálya permanenciában lesz a vasúti állomásnál, hogy az érkező anyósok ártalmatlanná tételével a vöket a fenyegető balesetektől megóvja.

(♂) **Czáfolat.** Több oldalról fölmerült az a naiv óhajlás, hogy *Dicsőffy-Molnár* János ájtatos koprédikátor kinyomatott dörgegelmes szónoklatának 20 filléres jövedelmét az *ingyen-kenyér* bizottságnak adja; a mire nézve határozottan kijelenthetjük, hogy tévedés, mert annak már meg van a méltó rendeltetése: egy „*Czukassza*“ nevű titokban szórakoztató alap.

(?) **Elnöki tanfolyam.** Városunkban a jegyzői tanfolyam mellett egy új lézagpótló tanfolyamot t. i. *elnöki tanfolyamot* nyit *Tóth* Kálmán, az iparegyesület derék elnöke. Az összes tantárgyakat ő maga fogja előadni, különös gondot fog fordítani az *elnök és jegyző* közötti jogviszony statuálására. Az elnök-jelöltektől semmiféle előképzettség nem kivántatik. Elengedhetetlen feltétel azonban az öblös hang és a mindenhez való értés büszke öntudata.

(*) **A bölcse tanács.** A bölcse hallgat — mondja a közmondás. Ily bölcseességet követett el a városi tanács is azzal, hogy elhallgatta a fa-kompetencia kiváltás határidejének lejártát nyilvánosan tudatni és így a mitsem sejtő háztulajdonosok üres szekérrel tértek haza a városi fa-lógertől. Az erdőesősz azzal az indokolással tagadta meg a fakompetencia kiadását, hogy a háztulajdonosok fája utána iramodott az elpárolgott 20000 öl fa után. — De hát miért nem hirdette a városi t a n á c s a lapokban a fakompetencia kiváltásának zárhatáridejét. Miért? Mert beszélni ezüst, hallgatni arany. A tanács pedig csak hallgatással képes a házipénztár arany-készletét szaporítani.

Tavaszi öltönyök
 tisztítása

kifogástalanul

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközö tettek
 Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

(.) **Dicsőfi József**, helybeli hűséges árvaanya utána járt a napokban hogy hány árva van Debreczenben. Miután a számokat megtudta és a lexiconban az „árva“ szót kikereste, a nagy munka után fáradtan hanyatlott le és súlyos betegségbe esett.

(§) **Kitűnő festmény.** **Zelinger Ede** városunk kiváló ezégfestője remek festményt készített és azt **Tóth Kálmán** kirakatában állította ki. A festmény egy bokor-ugró „Arany kecskét“ ábrázol. A finom nűanszokkal megrajzolt Aranykecske kiemelkedő részét a hatalmas szarvak képezik.

(=) **Névváltoztatás.** Az U. D. F. U. értesülése szerint **Komjáthy János** névváltoztatás iránti kérvényt nyújtott be a belügyminiszterhez, melyben tekintettel azon körülményre, hogy legjobb színészei úgy hagyják a faképnél, mint **Szent Pál** az **oláhokat** — nevének **Oláh**-ra való átváltoztatását kérelmezi.

(X) **Főlszámoló szövetkezet.** A főszó „faára szövetkezet“ készletben meglevő gerendáit és fadorongjait — mint értesülünk, — kizárólag saját egyházi használatára, mind megszerezte **Dicsőffy Molnár János**, a szeretet vallásának kiváló türelmes papja.

(Δ) **A „Csokonai nyomda“** oly rohamos fejlődésnek indult, hogy ma-holnap a művezető és egy pár tanuló végzik benne a munkálatot — **Márk Endre** és Társai urak dicsőségére.

Hjah!

Nagy dologra vállalkozott **Ruzicska**,
De beletört a — bicska.

Brachkrogen Dávid

— jó kívánságai. —

Te tüled a feleséged irjon
te rüled egy nekrulógt.

Béke és áldás lebegjen a
tied drágo puraid felett.

Vocshoro elütt menjél te
a színházbo a *Cyranó Bergrakh*
előadására.

A tied hajadon lányod
örölje mogát o lelenczház
felállítása miatt.

— Thodolsz te, Solomon,
mi kölömbsiég megvon o
debreczeni színház meg o
fümirnyög oreság építette
városi baltak khüzütt?

— Nüü??

— Semmi se nem, mert mind a khettü öres.

Zeneszerző.

Akinek ujonnan született gyermeke sir.
Fujj! de hamisan visit az a kölyök.

Értelmes Ba'áz

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.

Rémhomály burkolja a burkok existenciájának létezési proceduráját, mely abban véletik általam kulmináltatni, hogy a vérengző angol e dicső maroknyi népnek nádaly moldra szopván utolsó csepp vérét, kérdés, hogy vajjon vér nélkül önéletiratát karddal tovább rajzolhatja-e?

Botha buta, ha megadja magát és Devett olyan bolond gombát csak nem evett, hogy lerakja a fegyvert. Miért? Hászén vegyék el ha tudják, de már nekem csak az az elvem, hogy addig kongatom vakszemen a felebarátomat, ha ellenségi érzelmét gyakorol rám, míg a karom és az ő koponyája birja. Ergo csak a fejét a végtelen hatásu jövőben is, hogy meg ne sántuljon!

Szűnnék hurjain a dicső bur népet rezegettven, nem feledkezhetem meg saját nemzetemről sem, kit vérző keblemen állandóan melengetek.

Mert! S vajjon nem tudatik-e világszerte átaljánosan, hogy a burkok jelenbeni dicsőorszaka hazám földén már lejátszódott numero 1848—49-ben, mely alkalommal a magyar népészeti viselkedés akkurat azonos azon mold rittig épen csak az vala a muszkával egyvelges osztrák horda ellenében, mint a burkászati mivolt ma.

És a kiszivárgási eredete azon harcmodorszerű népies öklelődzésnek azon szent napra vezetendő vissza kertájkicze, melyet most jelenleg tegnap ünneplünk szívünknek belkokárdájával, ruháinkat külsőleg is magyarárn zsinórozva.

Dolmányunk sujtása táján azonban azonrémtudat sujt le keblünkre, hogy hazai honunk még ma sem birja teljes mérvben az önállásati szabadság kellekeit. De elvégre is lesz még szőlő lágy kenyér s lesz még az osztrákra dér, mit is azon bőszen jelenetekből profétai ihlettel jósolok, melyek a bécsi rákszrátban kölesönös hő agyabugyászati ingerületben egész az arczpofászati esattogásig csucosodnak ki.

Helyeslöleg bölintok e tényhez, s midőn agyam vitorlája hirtelen China felé fordul, hön óhajtam, hogy honunk ellenségei osztrák földön ép oly elbánásban részesüljenek, miként a chinaí mandaringok kipecczreltetének ez árnyplánéta röggöröngyeinek felszínéről.

Te Miska, mán meg hortyogsz is! Ébredj mert ugy oda koppantom a fejezetedet ahhoz a tőkéhez, hogy kobakod hajótörést szenved. Addig is azonban add errebb csak azt a lábszíjjat, oszt dülj meg!

Gondolatok.

Amiről azt mondják, hogy „az aggság következménye“, az gyakran szokott az *ifjuság* következménye lenni.

Némelyik ember akkor un mindent: színházat, zenét, mulatságot — ha nincsen pénze.

A büntetéstől vató félelmet általában „törvénytelen“-nek nevezik.

Uj szállitmány karlsbadi porcellán
és zománcozott bádogedény valamint majolika tárgyak
a kilós edény üzletben, Debreczen, Piacz-utcza 79. szám.

Egy az utolsó előadásokból.

— Jelenet a közel jövőből. —

Történika debreczeni színházban.

Komjáthy : (Fölényel arcán, belejt a színházba, párszor megnézi magát egy tükörben, majd a színpadra megy, bal-középen megáll keresztbe font karokkal, mint Napoleon Jénánál.)

Színészek és nők : (Hajlongva közelednek s csodálattal nézik.)

Komjáthy : (Zsebóráját megnézi.) Hét óra elmúlt! Bartha! hol van Bartha? — mit adunk ma este?

Bartha : (megjelenik, kezét csókol Komjáthyknak.) Meltóztatott tegnap utasítani, hogy a „Kis szökevényt“ hirdettessem, természetesen mi a „Szegény ifju történeté“re készültünk, már ki is irtam a fekete táblára.

Komjáthy : Handa-banda, nem helyes, ma nincs kedvem egy szegény ifjut játszani, le kell törölni a „Szegény ifjut“, írjátok ki az „Arany embert“.

Bartha : (rémülten) De hisz az nincs is a reper-toirba . . .

Komjáthy : Lári-fári. Én a leggazdagabb vidéki direktor nem fogok szegény ifjut játszani, punktum. „Arany embert“ egy-kettő . . .

Bartha : (megragadja Komjáthy kezét s csókokkal halmozza) Nagyságos direktor . . . (és elcsuklik szava.)

Komjáthy : Na nincs semmi baj! Hozass pezsgőt, az „Arany emberbe“ beszurunk egy pezsgőző jelenetet. Hadd lássák, hogy én vagyok a direktor! vagy mi!

(A színészek felöltöznek az „Arany ember“ szerepében. Komjáthy meggondolja a dolgot s huszár kapitánynak öltözik. A vasfüggöny felmegy, első eszengetés.)

Komjáthy : (bejön a színpadra) Ah mi ez, micsoda jelmezek! hja igen, Bartha! Bartha! meggondoltam a dolgot, mégis csak fessebb vagyok a „Gyurkovics leányok“-ban, hamar átöltözni, gyorsan.

Bartha : (ajuldozva) Az istenért, hisz a vas már fent van s a közönség már is elégtelen!

Komjáthy : Sajnálom menjen más színházba, ha nem tetszik. Értette mit mondtam. A „Gyurkovics leányok“ és punktum.

Bartha : (még egy utolsó kísérletet tesz) Szent isten! 8 óra rögtön és még sehol semmi!

Komjáthy : Bartha! vegye tudomásul, hogyha még egy szót szól, holnaptól nem tagja a társulatnak.

Bartha : Kegyelem! kegyelem! (kísomfordál, Egy színész kihirdeti a darab változást. A közönség zug!)

Egy hírlapíró : belohog a színpadra) János! János!

Komjáthy : Ki az, mi az, vagy ugy! Nos, minnek köszönhetem e bizalmaskodást. Ugy járhat, mint collegád!

Hírlapíró : János! gyorsan, gyorsan, az „Angol királynőben“ pompás ultimós kaláber kompánia van, siess kérlek, várnak.

Komjáthy : Mit, ultimós kaláber. Jövök (ruhát ledobva, intézkedik) Bartha! Bartha! Már nem játszhatom a Gyurkovicsokban, hirdesse ki, hogy hirtelen rosszul lettem fogott el, vagy bánom is én, a mit akar. (öltözködik.) Különbelen elő lehetne adni Szulamithot, abban én nem játszom, ha valaki keres, nem vagyok az „Angolban“ **Berczinél**. Érti!

Bartha : (Előkészületeket tesz, hogy haját kitépje) **Bödy** beteg, mit tegyünk! és **Karacs** rekedt! oh mi lesz velünk!

Komjáthy : (kifelé indul) Bánom is én, hát játsza **Kovács Fanni**, a másikat vegye át **Makrai**, a Makraieit **Sziklai**, a Sziklaieit **Tanay** stb. (kifelé indul.)

Bartha : (feljajdul) Oh egek! ne hagyj el istenem!

Komjáthy : (kivülről) Sohse sirjon, küldje haza a közönséget.

Bartha : (elájul, tömegesen elájulnak.)

Pityu.

Aszfalt Arthur aszfaltbetyár

kotnyeleskedései

Izraelita polgártársaink a közel multban örömmel ülték azon népektől oly gyakran *ohaj*-tott, de sajnos, oly ritkán előforduló szerencse alkalmából, hogy egy hunczut minisztert öseik szemeláttára fölakasztották.

Ez az ünnep a *purim*, vagyis sok és jönnek évével járó örömmünepük, midőn a legtejesebb vendégszeretetet gyakorolják és köztük számos maszkak is járnak. Ez utóbbit csak azért említem fel, mert említett este a * . . . utczában egy pár nappal azelőtt elutazott férj épp akkor érkezett haza, mikor a felesége az udvarlójával bizalmasan el volt foglalva. Mikor a szobaczcizus berohanva jelentette hogy itt az ur! az udvarló az ágy alá el akart bujni, de a menyecske hirtelen néhány női ruhadarabot dobott reá, az arczát pedig sürin befedte fekete fátyollal.

Mikor a férj bejött, meglepetve azt kérdezte: Ki ez az alak, mit keres itt?

— Hát maszka. — Hát nem tudod édes, hogy ma *purim* este van? . . .

— Igen, igen drágám. köszönöm! S a boldog (buta) férj szerelemmel csókolgatta jó kis feleségét. . . Ilyenek az asszonyok. Ezért nem házasodom meg soha!

Mi az ujság?

— Mi az ujság? — kérdi az ifju riporter egyik veterán humoristánktól, ki már jó régen nyugszik szerzett babérain.

— Hát nem hallott semmit öcsém?

— Nem én! . . .

— Éppen egy negyed órával ezelőtt a katolikus templom homlokzatáról *Péter* lejött, jót ivott a szentannai kutból s aztán ismét vissza ment a helyére.

— Lehetetlen! — hüledezett a faképnél hagyott riporter.

A tény az, hogy Péter, a *harangozó*, megszemjázván, jött le a toronyból vizet inni.

Színház.

Komjáthy levele Ábrányi Emilhez.

Komjáthy János a következő levelet írta Ábrányi Emilhez :

Mester !

A poéta sorsa, hogy köznapi lelkeknek a kátyuba került szekerét kihuzza, a sárból, vagy Cyranoval szólva az ő ajakán át mások csókolódnak szívük szerelmesével.

Őn is azzal, hogy Rostand poetikus művét lefordította és az én alakításomat megbámulni jött le népszerűségem hanyatló napját fényes Auroléával vonta be és ide tartotta nekem a hátát, hogy lépcsőnek használjam a tőlem elfordult közönség szerelmének visszahódítására. E nagylelkűségeért fogadja örök hálámat és Cyranoi mosolyomat.

Egyben tudatom, hogy a színházi pályázat felől most már nyugodtan alszom, mert az összes jövőd pályázóknál egy orrhosszal közelebb vagyok a célhoz.

Pezsgő szívvel lekötelezett hive :

Komjáthy János
megujhodott színigazgató.

Elnöki dalok.

Zengi : Mee Kálmán.

Zenét írták : Z-r. Ede és társai.

<p>I.</p> <p>Ehnyög vagyok én, Az is leszék én, Valamennyi elnyögség van Beeee, beeee Mind betöltöm én. Suszter, vagy varga, Borbély, eszmadja, Talyigás vagy kefekötő, Kerekgyártó, kereskedő, Szappanos, gubás, mészáros, Krumplikofa, zöldségáros : Ide jőjjetek, Ha szükség van elnyögségre Meeee, meeee, Ehnyög én leszék!</p> <p>II.</p> <p>Hogy ha nekem úgy köszönnek, Mi választunk jegyzőt kendnek : Akkor én azt így fogadom, De csak úgy, ha én akarom, Meeee!</p>	<p>III.</p> <p>Jaj de szarvam, már a szarvam Odavan! Röffel mértem, de letörték Csufosan. Viselek még elnyögséget Eleget. De mit ér, ha már ezután Oklevelet csináltatni Berlinbe nem mehetek, Meeee Berlinbe nem mehetek!</p> <p>IV.</p> <p>Már minálunk, már minálunk Az a nóta járja, Kullogjak az elnyögségből Végre valahára. Hanem az én szívem erre Csak azt kalapálja: Inkább megyek ugrálni a Szereplési viszketegem Gummi zsinórjára, Meeee, meeee, Gummi zsinórjára!</p>
--	---

Az aranykecske.

Vigan ugrál jobbra-balra,
Farkát rázza kecskemódra,
Nyakában csüng a nagy kolomp
Szarván ragyog két aranygomb.

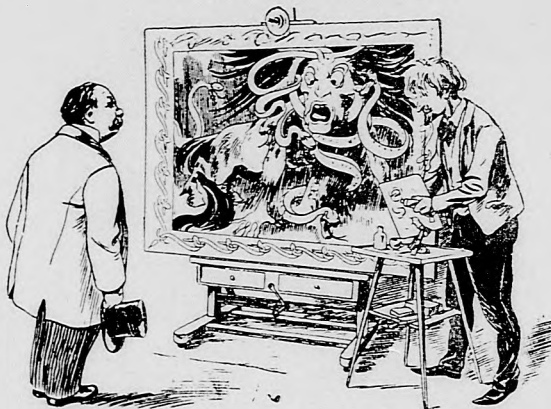
Nyájában ő viszi a szót,
Megeg, ordit, mint drótos tót
Más dolgában is turkál mán
Basáskodik mint török khán.

A kecskenyáj ez bizony kár,
Javulásra hiába vár.
A kolompos dehogy javul
Mergében csak jobban dul-ful.

Ámde letört aranyszarva
Pocsékká lett nagy hatalma.
Elül dehogy döfhet már
Csak hátra rug s lassan jár.

Aranykecske ! aranykecske !
Itt a tavasz, jön a fecske !
Elmult a tél nem kell bunda
Ollót reá ! Hulljon porba !

A műteremben.

Látogató : Nem fél ön ezzel a képpel egyedül lenni ?

Bukás.

Hasenpelez : Te külök, te megboktál az egzamentba ? Eztet én nem tölélni fogok !

Kóbi : Megboktam tátikám, de becsöletesen boktam, nem hamisan.

Hasenpelez (zokogva) : Ez az, ami fáj nekem.

Óriási választék.

Markus Miksa

Nyakkendőkből

kalap,

férfi divat üzletében

a legszebb tavaszi ujdonságok megérkeztek.

ezipő, fehérnemű

Debreczen, Piacz-u 7. sz. a.,

Zsebkendők és harisnyák

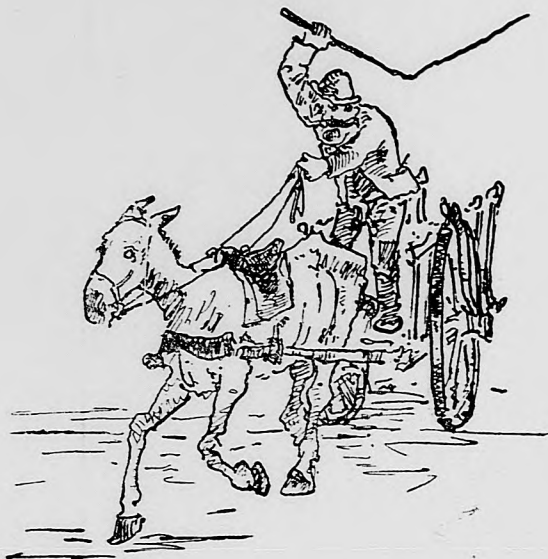
legjutányosabb árban.

Vecsey-ház.

nagy választékban.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Csak az arczipe maradt meg a lúnak, most abba gyönyörködök. Ahogy felfordult, hát ippensígesen árván maradt a két rud közi, de még önsaját tulajdon magam is; e vigett oszt mihint megnyúztam a megböldögült Pajkóst, tüstintleg úgy czizoltam az érvínyt, hogy mondok már csakugyan villanynyal huzatom ezután a tajigát. El is mentem a *Lágyanfoszt* úr böttyába, mer mir azír, hogy ű kegyetlen nagy fifikás tanálmányos ember, oszt kírtem tíz garas ára villanyt az ócsóbbik fajtából, hogy ne szaggassa a hámot, ha befogom, de azír akkurátos legyik. Csakhogy ű kelmi nem vót jelenleg a bótba, azok a fijatalk meg nem adott, akkik a pudli háta megett erányozták a sort. Megtuttam azut tiüllök, hogy Lágyanfoszt tésúr már elatta a bótot nekik, oszt űk meg nem értenek a villanyho.

Na mondok, hát ez érvínytelen egy pudlikum, mer mir azír hogy az villanyos fortijho ecesepet se konyit, megyek másbo.

Vigig jártam a bótokat a piaczon, de sehun se tuttak oan lúkipü villanynyal szógálni, akki a tajigát toszogassa, csak ippeg oat kénáltak, akki összerangattya az ember karzattját, meg oszt jól kipeen vágja az embert, ha a pofájáho irteti.

Na hát rángassa biz űket a nehéz nyavalya — így magamba — nekem az ijen neveletlen villant ne kénájják. Nem vettem.

Na de hát mos már micsinájják, mer mir azír, hogy se lú, se píz, oszt ha fuharba nem megyek, mekkordul a has bánatos böndői zengissel.

Ahogy ezen elmilkedek, látom hogy Miska fíjam egy nagy sárkánt ereszt felfelé, oszt oan disztó erővel rángatta a sárkány, hogy a fattyu az órára bukott.

Megvan, mondok, aval ojat csaptam örömömbe a homlokomra, hogy a sikma kiesett a fübül, aval elvettem a köjőktül a sárkánt, oszt befogtam a tajigába. Gyönyörű szípen kitejesítette az utcára, egyéb baj nem törtint, csak ippeg hogy Miskát odaszoritotta a tajiga a kapuho; de hát e nem nagy baj — így magamba — mer mir azír, hogy a kaput nem dütötte ki a fíju.

Kinn az uccezán is valami szípen haladt egy

darabig a tajiga torom eránt, mer hogy most a Csi-esogón lakok, hát elíg szíles vót az térsíges helyzet; hanem oszt eczcer esik baj vót velle, mer híjába rángattam a gyeplűjít, nem írt semmit, csak egy erányba ment mindig, oszt neki szalatt a bugyborik Szilágyi kapujának.

Na ha már ennyibe tött, hát bemegyek — így magamba.

Szilágyi nem vót otthon, csak a felesíge, oszt ippen kenyír-tisztát dagasztott. Fel vót gyürve a lékrije ujja, oszt az ijen sort kegyetlenkippen appetáalom, mer hogy ráadásul még a billegíse is nagyon akkurátos vót a tekenő mellett; csakugy imbojgott rajta a rokoja. Nem állhattam meg, hogy köszöniskor meg ne fogjam a derakát, hogy ne riszájja magát ojan túl a rendin, mer mondok majd elfárad; azut meg is akartam esókolni.

Csakhogy a komámasszony úgy szuszogón tejesített egy félmarik tisztával, hogy az én órom alatt lett bugyborik, peig az ű urának vóna ez a becsületes neve.

Még szóllani se tuttam egy darabig, mer mir azír hogy nagy akadémia vót a számon az esír; a bajuszom meg ippensíggel hóttra vót gyalázva. Ettem rúlla a tisztát szorgalmatosan, meg oszt a kezemmel is markoláztam lefelé mirgesen. Az asszony úgy kaczagott, hogy maj beleesett a tekenőbe, én meg dübe vótam rimsíges módon.

Ahogy oszt így tejesíttük a viszonyt, hát ehen nyílik az ajtó oszt a bugyborik Szilágyi toszul rajta befelé. Tüstint megértelmezte a sort, oszt nekem átánkodott, hogy aszongya e vírt kíván, mer ű asztat nem haggya, hogy én az ű felesíge körül legeskeggyek, így meg amuggy micsoda több afféle, aval ugrik a szegeletbe, oszt elő kap egy löcsöt.

En se vótam rest, aló kifelé, oszt magam is ippeg a löcső fojamottam, mer hogy az eresz alatt is vót egy.

Az udvaron oszt megvittuk a párbajt egy-egy szál löcsesél, akkinek halál lett a víge, mer mir azír, hogy fültövön tanáltam kondítani Szilágyit, oszt ahogy elesett, úgy a hasa alá szoritotta a kis pinesí kutyáját, akki a segéggye vót, hogy tüstint kiatta a páraját a szegény állat.

En oszt ott hattam a színhejjet, a felesíge locsolta fel Szilágyit, nem lett kutya baja se, kijózanodott.

Azuta halálra keres az ebatta, csakhogy mosta nába nem lel meg, mer elutazok Dévaványára. Ott van nekem egy földim, akki ezadarul ért a lúho, oszt ű velle együtt veszünk egy ojan jószágot, hogy Átilla ősapánk alatt se tánczolt különb.

Diri Dongó üzenetei.

A D. hű olvasója. Nem felelhetünk kérdésére, mert ahoz az illetőhöz hasonló csöndes butaságban szenvedő ípsék dicsekvésnek minősítenék. Üdv.

X. X. Nagyon merész fantázia. Hamarabb lesz a kegyvár kéményéből szivarszipka, mint az ön tervéből valami. Különb is mit vétett önnek az irodalom.

Pi-u Ügyes. Üdv.

H. J. Felhasználtuk. Kérjük látogasson meg bennünket.

B. I. Legközelebb felhasználjuk.

S. M. L. N. — s. Nagyon hosszú, de azért átdolgozva alkalomadtán hozzuk.

Hirdetés.

A debreczeni szőlő és bortermező szövetezet igazgatósa a f. 1901-ik évre szükséges 70 mm. rézgálicz és 15 mm. raffia szállítását biztosítani óhajtván, felhívja mindazokat, a kik ezen czikkeket szállítani akarják, hogy zárt ajánlataikat f. hó 27-ig a szövetezet irodájába (Simonffy-u. 2 sz.) nyujtsák be. Az átvétel loco Debreczenben történik. A feltüntetett mennyiségek fele 1901. május 1-én, másik fele 1901. jun. 1-én szállítandó. A rézgálicz vegytisztaságáért a szállító felelős. Raffiából pecsét alatt minta melléklendő.

Debreczen, 1901. márcz. 8-án. Az igazgatóság.

Friss termésű magvak.

A vetési időnyre ajánlom mindennemű mezőgazdasági-konyhakerti- és virágmagvaimat legjobb termelőktől. 53 év óta fennálló magkereskedésem — mely mindenkor derekasan megállotta helyét s mindenkor sikerült a sok nagyvangu reklám között is megtartani nagyszámu és előkelő vevőkörét — dusan el van látva a legjobb magvakkal, melyeket a legmérsékeltbb árban bocsájtok a vevőközönség rendelkezésére.

Eredeti francia és magyar luczerna,

remek erdélyi löhere, a m. kir. vetőmagvizsgáló állomás által arankamentességre és csiraképessegre megvizsgálva és leolmozva.

Valódi Quedlinburgi répmagvak

magas csiraképesseggel s fajtiszta minőségben, mint OBERNDORFI SÁRGA, — VERES ÓRIÁS MAMMUTH, — ÓRIÁS SÁRGA OLAIBOGYÓ — SÁRGA EKENDORFI és FRANCZIA HIALALÓ CZUKORREPA.

KONYHAKERTI MÁGVAK nagy választékban.

VALÓDI ERFURTI VIRÁGMAGVAK a legjobb minőségben kaphatók.

KONTSEK GÉZA előbb GASZNER KÁROLY

magkereskedésében — Debreczen, Kossuth-utca.

Papirkereskedés és könyvkötészet.

Sötét kamra díjtalan használatra. Tassék árjegyzéket kérni.

Szives tudomásul! ✓✓✓✓✓

Saját termésű

tiszta, természetes ó-borok

Szent-Anna puszta homoki szállótelepünkről.

Literes palaezkokban:

Fehér asztali . . . 80 fill. | Veres Kadarka 98-ról 1.20
Rizling 92 „ | Asztali siller 70 fill.
Veres asztali 98-ról 80 „ | Nagy-Burgundi siller 92 „

Palaezkokért 16 fillér betét.

Hordószámra való vételnél megfelelő árkedvezmény.

Kaphatók a termelő

Szabó Lajos Fiai czégnél

Debreczen, Tisza-palota, valamint

Geréby Fülöp utódai uraknál.

Elvállal mindenféle szobafes-

téseket, tapetirozásokat,

templomok festését, oltá-

rok és szószékek

aranyozását

a legművészesebb

kivitelben.

Horváth András
szoba- és templom-festő.

DEBRECZEN.

Piacz utca 21. sz. alatt,

a Tisza-palota átellenében.

Feltűnő olcsón!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Simonffy-utcai városi bérházban (a saroktól második bolt) lévő üzletemben az összes téli árukat igen kedvező, rendkívüli olcsó árak mellett árusítom el.

Raktáron vannak divatos bel- és külföldi gyapjuszövetek, atlasz és adriák valamint nagy mennyiségű téli maradék öltöny szövetek.

E felette kedvező alkalmat a vevő közönség figyelmébe ajánlom.

KLEIN JAKAB, POSZTÓKERESKEDŐ

Főtér és Simonffy utca sarkán.

Az általam leggondosabban összeállított tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerüzletben.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., egy nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel adatik

Tóth Béla gyógyszerüzletára és illatszerraktára
Debreczenben (Tisza-palota.)

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.